

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ (druga izba)
z dnia 13 listopada 2014 r.

Sprawa F-2/12

Emił Christow
przeciwko
Komisji Europejskiej
i Europejskiej Agencji Leków (EMA)

Służba publiczna — Postępowanie w sprawie naboru i mianowania dyrektora zarządzającego agencji regulacyjnej — Europejska Agencja Leków (EMA) — Dwuetapowe postępowanie w sprawie naboru — Preselekcja w Komisji — Mianowanie przez zarząd EMA — Obowiązek wybrania przez zarząd EMA dyrektora zarządzającego spośród kandydatów wyłonionych przez Komisję — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skład komisji preselekcyjnej — Łączenie funkcji członka komisji preselekcyjnej oraz członka zarządu EMA — Kandydaci będący członkami zarządu EMA umieszczeni na liście kandydatów wyłonionych przez Komisję — Mianowanie kandydata będącego członkiem zarządu EMA — Obowiązek bezstronności — Naruszenie — Stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie lub zadośćuczynienie — Krzywda dająca się oddzielić od niezgodności z prawem stanowiącej podstawę stwierdzenia nieważności — Dowód — Brak

Przedmiot: Skarga wniesiona na podstawie art. 270 TFUE, znajdującego zastosowanie do traktatu EWEA na mocy jego art. 106a, w której E. Christow żąda, po pierwsze, stwierdzenia nieważności szeregu decyzji wydanych przez Komisję Europejską w ramach postępowania w sprawie naboru dyrektora zarządzającego Europejskiej Agencji Leków (EMA) oraz decyzji zarządu EMA z dnia 6 października 2011 r. o mianowaniu tego dyrektora zarządzającego, a po drugie, zadośćuczynienia za krzywdę, której doznał z racji wydania tych decyzji.

Orzeczenie: Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 kwietnia 2011 r., w której Komisja przedstawia zarządowi Europejskiej Agencji Leków listę czterech kandydatów rekomendowanych przez komisję preselekcyjną i zatwierdzonych przez komitet doradczy ds. mianowania. Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiej Agencji Leków z dnia 6 października 2011 r. o mianowaniu dyrektora zarządzającego. W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona. Komisja Europejska i Europejska Agencja Leków pokrywają własne koszty i zostają obciążone po połowie całością kosztów poniesionych przez E. Christowa.

Streszczenie

1. Urzędnicy — Zatrudnienie — Postępowanie mające na celu obsadzenie stanowiska dyrektora agencji Unii — Komisja preselekcyjna — Analogia do komisji konkursowej (wytyczne Komisji w sprawie wyboru i mianowania dyrektorów agencji regulacyjnych, wykonawczych i wspólnych przedsięwzięć, pkt 7)

2. Urzędnicy — Zatrudnienie — Postępowanie mające na celu obsadzenie stanowiska dyrektora — Komisja preselekcyjna — Zasada bezstronności — Skład — Łączenie funkcji członka komisji i członka organu mianującego — Niedopuszczalność

(rozporządzenie nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, art. 64–67; wytyczne Komisji w sprawie wyboru i mianowania dyrektorów agencji regulacyjnych, wykonawczych i wspólnych przedsięwzięć)

3. Urzędnicy — Zatrudnienie — Postępowanie mające na celu obsadzenie stanowiska dyrektora agencji Unii — Komisja preselekcyjna — Zasada bezstronności — Kontrola sądowa

4. Skargi urzędników — Wyrok stwierdzający nieważność — Skutki — Stwierdzenie nieważności listy wybranych wstępnie kandydatów w postępowaniu mającym na celu obsadzenie stanowiska dyrektora agencji Unii — Stwierdzenie nieważności decyzji o mianowaniu

1. W sprawach konkursów szeroki zakres uznania, jakim dysponuje komisja konkursowa w kwestii sposobów przeprowadzania i szczegółowej treści egzaminów ustnych, jakim są poddani kandydaci, powinien być równoważony skrupulatnym przestrzeganiem zasad dotyczących organizacji tych egzaminów.

Ponadto w trakcie egzaminów ustnych komisja konkursowa powinna zapewnić warunki równego traktowania i obiektywizmu przy ocenie wszystkich egzaminowanych kandydatów.

Zasady te mogą mieć zastosowanie do komisji preselekcyjnej uczestniczącej w postępowaniu mającym na celu obsadzenie stanowiska dyrektora agencji Unii, ponieważ komisja ta ma na celu, podobnie jak komisja konkursowa, wybór najlepszych kandydatów spośród tych, którzy ubiegali się o stanowisko, i dysponuje szerokim zakresem uznania co do organizacji testów preselekcyjnych.

(zob. pkt 81–83)

Odesłanie

Sąd Pierwszej Instancji, wyroki: Girardot/Komisja, T-92/01, EU:T:2002:220, pkt 24; Christensen/Komisja, T-336/02, EU:T:2005:115, pkt 38; Pantoulis/Komisja, T-290/03, EU:T:2005:316, pkt 90

Sąd do spraw Służby Publicznej, wyrok CG/EBI, F-115/11, EU:F:2014:187, pkt 60

2. W postępowaniu mającym na celu obsadzenie stanowiska dyrektora agencji Unii na Komisji, zgodnie z zasadami dobrej administracji i równego traktowania, spoczywa obowiązek zapewnienia właściwej organizacji pierwszego etapu postępowania w sprawie naboru, które przebiega przed komisją preselekcyjną. Wymaga to posiadania przez wszystkich wyznaczonych przez Komisję członków komisji preselekcyjnej niezbędnego stopnia niezależności, tak aby nie można było podać w wątpliwość ich obiektywizmu.

W związku z pytaniem, czy osoba będąca jednocześnie członkiem komisji preselekcyjnej, czyli organu przedkładającego propozycję, i członkiem zarządu danej agencji, czyli organu decyzyjnego, dochowuje obowiązku bezstronności, zważywszy na wyraźnie odmienne kompetencje komisji preselekcyjnej i zarządu, stwierdzić należy, że komisja preselekcyjna wywiera decydujący wpływ na ostateczną listę kandydatów proponowanych przez Komisję zarządowi tej agencji. Podobnie członek komisji preselekcyjnej będący też członkiem zarządu może następnie zagłosować na posiedzeniu zarządu, osobiście lub przez swojego zastępcę, za mianowaniem jednego z kandydatów wyłonionych przez Komisję. Ponadto członek zarządu może odgrywać szczególnie istotną rolę w trakcie narady zarządu, bez względu na to, czy korzysta z prawa głosu, a w każdym razie jest w bezpośrednim kontakcie z innymi członkami zarządu.

Tym samym łączenie funkcji członka komisji preselekcyjnej i członka zarządu może narazić na szwank niezależność i obiektywizm osoby, której to łączenie stanowisk dotyczy, a w konsekwencji, jako że każdy z członków komisji preselekcyjnej powinien posiadać niezbędny stopień niezależności, aby obiektywizm komisji preselekcyjnej jako całości nie został narażony na szwank, naruszony zostaje obowiązek bezstronności komisji preselekcyjnej jako całości.

(zob. pkt 84, 88–92)

Odesłanie

Sąd do spraw Służby Publicznej, wyrok CG/EBI, EU:F:2014:187, pkt 61

3. Sąd do spraw Służby Publicznej powinien sprawdzić, czy komisja preselekcyjna została utworzona i funkcjonowała w sposób prawidłowy, przy poszanowaniu w szczególności spoczywającego na niej obowiązku bezstronności, gdyż stanowi on jedną z zasad rządzących pracami komisji konkursowej i, analogicznie, komisji preselekcyjnych, które podlegają kontroli sądu Unii.

(zob. pkt 86)

Odesłanie

Sąd do spraw Służby Publicznej, postanowienie Meierhofer/Komisja, F-74/07 RENV, EU:F:2011:63, pkt 62

4. W postępowaniu mającym na celu obsadzenie stanowiska dyrektora agencji Unii przebiegającym dwuetapowo, w którym organ mianujący może mianować dyrektorem jedynie jednego z kandydatów wstępnie wyłonionych i umieszczonych na liście przyjętej w drodze decyzji Komisji, po stwierdzeniu nieważności tej decyzji Komisji należy stwierdzić nieważność decyzji o mianowaniu jednego z kandydatów z tej listy.

(zob. pkt 101)